

Minulý týden jsem otevřel dopisní schránku a z ní na mě zírala dopisní obálka s nápisem Sdružení Avalon. A jejdá, pomyslel jsem si. Nebyla sice označená modrým proužkem a dokonce jsem věděl, že v ní bude další číslo tramského časopisu Puchejř,

Michael Tony Antony

foto: Houbák ©

ale i tak ve mně dost hrklo. Šéfredaktorem tohoto pěkného počteníčka je totiž Michael "Tony" Antony, organizační ďábel skupiny Lístek, kterému jsem právě před měsícem, když nastupoval do své "mercedesky", slíbil reportáž z právě proběhlých Stop sešlapanejch bot. A protože sliby se mají plnit, a to nejen o Vánocích, "vypotil" jsem těchto pár řádků, kde se o zmíněné pravidelné akci snad dozvíte více.

To důležité datum, kdy se vše v plzeňském Hifi klubu od osmi hodin večer odehrálo, bylo 6. října. Lidí se jako obvykle sešlo požehnaně, takže ještě před zahájením večera byla v Hifáči opravdu hustá atmosféra, což okomentoval basák Lístku, Radek Polívka, větou ve smyslu "*nejh orší díra v celé Evropě*"

". Ale i přes tento "drobný" nedostatek, na který jsou už stejně všichni zvyklí,

Lístek

rozezněl své nástroje (strunné i dechové) a dvouhodinová smršť tramských písniček prošípaných tramskými povídkami (nebo to možná bylo obráceně) mohla začít.

Už si přesně nepamatuji, jak šly za sebou jednotlivé písničky Lístku, staré ze ***Dne pramenů*** (*P olední soumrak, Brána, Kříž* ...) nebo ty nové (

Trapsavec na plzeňských Stopách

Napsal uživatel Houbák
Pátek, 25 Listopad 2005 03:00

Podzimní

,
Mezi mosty
...), a vítězné tramské povídky (
Zločin u Pyšného syslíka

,
Seděli jsme u druhého piva

...) i nevítězná (
Ohrožené druhy

), ale dobře si pamatuji na skvělou atmosféru, na Tonyho recitační umění, na divácký smích během čtení, na potlesk po každé povídce i písni... Pořadí není vlastně důležité. Mnohem důležitější je, že stále ještě existují lidé, kteří se k sobě chovají kamarádsky a jeden na druhého se mohou spolehnout, stejně jako se může spolehnout Tony s Lískem, že i na příští Stopy sem do plzeňského Hifáče přijde spousta kamarádů a kamarádek, aby si každý z nich poslechl nebo zazpíval tu "svou" a byl spokojený.

Na závěr už jenom to, že každý divák dostal sborník vítězných prací letošního Trapsavce, takže si všechny povídky a básně může přečíst v klidu doma nebo třeba při delší cestě vlakem, jako to často dělám já. AHOOOJ a na příštích Stopách zase na viděnou!!!